



«L'ensenyament en valencià en aquest centre no ha estat cap barrera en l'aprenentatge».

passat 29 de gener, el jutge dictà la «suspensió cautelar de l'ensenyament en valencià a l'àrea d'experiències». Fins el final de la setmana passada, aquest acte encara no ha estat aplicat, ja que el director del centre, **Rogelio Beltrán**, es nega a fer-ho fins que no arribe la corresponent comunicació per part de la Conselleria. D'altra banda, **Beltrán** es lamenta de l'abandonament dels professors del col·legi per part de l'administració i exigeix una ràpida resolució del problema, «ja que l'ensenyament en valencià en aquest centre, segons els estudis que hem realitzat, no ha estat cap barrera en l'aprenentatge».

Pel que fa a la posició dels pares contraris a aquesta suspensió, **Josep Manuel Guardiola**, membre del Consell Escolar, ha manifestat que «esta prohibició temporal atempta contra els drets dels valencians a rebre l'ensenyament en la pròpia llengua. L'escola ha de ser harmonitzadora i, si s'arribàs a implantar la doble via, significaria un precedent molt important per a la desintegració. És absurda la posició d'aquells pares que criden als quatre vents que «el castellano se pierde» quan Almassora ha passat de ser un poble on tot el món parlava valencià a ser una localitat amb un 40 per cent de gent exclusivament castellanoparlant».

Mentrestant, la Coordinadora pro-Libertad de la Enseñanza en Valenciano ha establert un important precedent, sense que la Conselleria haja sabut mostrar cap defensa coherent. □

IU-UPV: Un pacte costós

L'ampliació de l'acord per a les eleccions locals i europees, però també la composició de les llistes i el nom, entrebanquen encara les prolongades converses entre Izquierda Unida i Unitat del Poble Valencià.

E. Mira

Les negociacions per a un possible pacte electoral entre Izquierda Unida —IU— i Unitat del Poble Valencià —UPV— continuen, per ara, trencades. L'abandó de la taula negociadora, a mitjan gener, per part d'UPV, va ser conseqüència de les discrepàncies sorgides al voltant de la composició de les llistes electorals conjuntes, del nom de la futura coalició, i de l'abast d'aquest pacte. En aquest últim sentit, IU propugna no limitar l'acord a les autonòmiques i ampliar-lo a les locals i europees que tindran lloc alhora.

Pel que fa al nom, IU proposava el d'Esquerra Unida del Poble Valencià, mentre la delegació d'UPV defensava el d'IU-UPV. Quant a la composició de les candidatures, IU oferia a UPV el segon lloc de Castelló, el tercer per València i el cinquè per Alacant. Pel seu cantó, UPV demanava el primer lloc per Castelló, el segon per València i acceptaven la proposta d'IU per Alacant.

Respecte a l'àmbit del pacte, IU insistia en la voluntat irrenunciable d'anar units en totes les localitats, com també a les europees. Els negociadors d'UPV, al seu torn, recordaven que l'estructura del seu partit impossibilitava el compromís formal per a les municipals (els col·lectius d'UPV tenen sobirania d'acció política en les seues poblacions), tot i que ells es comprometien a fer tot el possible perquè les llistes locals conjuntes foren les màximes possibles i no es definien respecte a les europees.

La ruptura de negociacions sembla ser temporal. Dimecres 11 de febrer es reuneix a València la direcció d'IU del País Valencià per mirar d'unificar criteris entre tots els partits de la coalició (ja han saltat a tota la premsa les acusacions de prepotència contra el PCE per part dels prosoviètics del PCPE i

de la minúscula Federació Progressista) i delimitar aquests punts mínims i irrenunciables perquè el pacte amb UPV siga possible. La recent visita d'Enrique Curiel, vice-secretari general del PCE i diputat d'IU, a València, cal situar-la en aquest context. Per la seua banda, el sector majoritari del Consell Polític d'UPV ha ajornat fins el 15 de febrer el termini per clausurar unes negociacions que havien de ser tancades el 30 de gener.

Segons diverses fonts consultades, pareix que el PCE està disposat a transigir en el tema de les sigles, acceptant les d'IU-UPV. Quant a la composició de les llistes autonòmiques, una possible oferta d'IU del primer per Castelló i el tercer per València seria acceptada pels negociadors d'UPV. Una altra possibilitat —el segon per Castelló i València— tindria més dificultats. Alacant no representaria, en cap cas, un problema clau.

Tota una altra cosa serà l'intent d'IU d'anar plegats també a les locals i a les europees, punts repetidament assenyalats com a irrenunciables pels portaveus comunistes Pedro Zamora, secretari general del PCPV, i Mario Caballero, secretari d'organització. El decantament de la gran majoria dels col·lectius d'UPV en el sentit d'anar sols a les locals, i la mateixa política de coordinació entre partits nacionalistes (Euskadiko Ezkerra, Esquerra Republicana de Catalunya, PSM...) compartida i duta a cap per tota la UPV, entrebancaran, potser, l'acord. Tot i això, el sector hegemònic de la direcció d'UPV confia que una declaració de voluntat política per part d'ells per tal de fer tots els possibles perquè el 80 per cent de la població valenciana puga votar candidatures municipals IU-UPV serà suficient per arribar al pacte. Pel que fa a Europa, la comissió negociadora d'UPV proposarà apartar el tema fins que se'n conega la llei electoral. □